

trobu a twoje Sswjedominje wobcežujuje, so ſo psched Božim Njewom a teho wjeczneho Satamanſtwa bojecz maſch. Pschedetož my tudy wot prawych Rjechow ryczimy, kiž Boh ſa Rjech djerzi a kiž teje wjeezneje Ssmerczje hodne ſu; niz pak wot wumyſlenych Rjechow, ſkotymiž ton Bamž a czi Bifkopojo cziniež maju, menujžv, dyž ſo jedyn na jenym ſakaznym Onju nepoſzi, ale Mjažo ſv; ſo jedyn Mich a jena Nunna bes ſwojeje Draſty fhodzitaj. Tu ſu jeno podjanske Rjechi, kiž jeno tym ſa Rjech ſu, kiž ſebi je wumyſlili ſu. Psched Bohom pak to nejſu Rjechi, netamaju tejj nikoho, pschedetož Boh to nidže pſchikafat neje. Tu pak wot tajfich Rjechow ryczimy, kiž ſu wjeste a prawe Rjechi, kiž ſebi žadyn Czlowek wumyſlit neje, ale we fotrychz my narodzeni a živi ſimy, kiž pſchecziwo tym džežac̄z Božim Kafnjam ſu, a pſchecziwo fotrymz niz jeno człowske Wustawenja, ale Bože Kafnje ſwjetſja. Stymi Rjechami dyrbja czi Japoschtoljo Krystuſowi tudy wokolo fhodzic̄z, ſo bychu ſe wodali, aby ſdzerzeli, a wjasali. Spenesami, ſkublami a ſwjetnymi Wjezami nedyrbja woni wokolo fhodzic̄z. Tak lejza we tym Erczi jeneho kojzdeho Japoschtola aby Prijedaria zyleho Sswjeta Rjechi, teho Czerta Moz a ta helska Klama, ſo cze može do tejeſameje ſchwifnyc̄z, jeli ſo ty nepokutny, ſecherny a ſly ſv. Dale pak lejzi tejj we tym Erczi tych Japoschtolow to Czerpenje a Horjefstaczje Krystuſowe, Nebeža a wjeczne Biwenje, ſo bychu moli tebe ſudzic̄z, a cze wot ſchitfich twojich Rjechow wotwjasacz; ale niz ſami wot ſebe, ale twoje dla, jeli ſo ty ſchitko wprawej Wjeri horjewoſmesch. Tajfeho Sſudzenja dyrbi ſo tejj ton Czert bojecz.

Laj, to je ta Moz, pſchecziwo fotrejz tych Kejjorow a Kralow Moz nicžo neje; menujžv, ſo može kojzdy Japoschtol, a Wuzomnik Krystuſowy ton zylu Sswjet ſudzic̄z a rez, ſo je ton Rjech preč wſaty. A tajke

Sſudzenje dyrbi tak wuske a wjeste byc̄z, ja ko by jo Krystus ſam prajit, kajž tejj jebo Sſlowa tudy ſwjetſja: Kunje kajž me moj Botz poſlat je, tak tejj ja was poſzelu.

To je to priene, ſo ta zyrfwina Moz a Kneženje jeno ton Rjech naſtupa; to pak nejſu ſwjetne Wjezy, ale Styſknosz a Wobcežnosz teho Sswjedominja, kiž nas psched Bohom wobſkorzi a winoſtych czini. To tejj ktemu ſluži, ſo bychmy ſo ladali, a niz nidže ſblaſnijazymi aby wumyſlenymi Rjechami, wot fotrychz ja horkach prajit ſym, wokolo nejſchli. Tehodla ſedžbuj, fakt czi dježac̄z Bože Kafnje ton Rjech wopischa, a nas tejj tehdla winoſtych czinja. Neje twoj Rjech tajki, da je won jedyn czineny, wumyſleny a podjanski Rjech, wot fotrehož Boh nicžo newje.

Dale widzimy my tejj, ſo jara wele Czlowekow wprawych wulfich Rjechach tſja, jako we Lafomſtwi, we Mandželſtwa Lamanju, we Paduchſtwi, we Lichomſtwi, we Njewi, we Sawjeſzi, we Wobzranſtwi, we Hanenju Božeho Mena a teho runja. We tajfich Rjechach ſawoſtanu woni ſaſakli, a nerodža wo nicžo. Tu na Rjechach nebrachne, ale jeno na tym, ſo je ſpoſnac̄z a ſo jich wostaſic̄z nochzedža. Te ſo nemoža wodacz, ale to Wjasanje ſluscha na nich, kiž je ta drugi Moz, dyž Krystus praji: Komuž wž je ſdzerzic̄ze, tym ſu ſdzerzane.

Tehodla dyrbi ſo tu prawe Rosdželenje cziniež, a ſo menowac̄z, ſchto prawy Rjech rjeka, woboje psched nami, a psched Bohom. Njekotre ſu zylje psched Bohom Rjech, psched nami pak niz, dokelž my je nespoſnajemy, ſo wo nje nejtaramy, a ſa Wodaczje neproſhymy. Tak praji David: Tibi peccavi. Kneže, tebi ſamemu ſym ja ſrjeſchit, a ſlje psched tobu czinit. Ps. 51. v. 6. Tu je woboje romadži, ſo je neprawje czinit, a ſo tejj widzi a wje, ſo ſo to Bohu nelubi.